

De concessie voor de stoomtram tussen Rotterdam en Delfshaven was aanvankelijk slechts verleend tot aan de gemeentegrens op de Nieuwe Binnenweg. Een verzoek tot aansluiting aan het Rotterdamse paardentramwegnet, bij de Gemeenteraad op 26 juni 1881 ingediend, was met de kleinst mogelijke meerderheid aangenomen, ofschoon vele leden er bang voor waren, de stoomtram binnen de bebouwde kom (Mauritsweg- van Oldenbarneveldstraat) te brengen, maar naar het oordeel van de voorzitter was de stoomtram het vervoermiddel der toekomst.

De adressanten van 1903 meenden al te kunnen vaststellen, dat deze voorspelling niet was uitgekomen; „De R.T.M. heeft haar stoomtram weten te exploiteeren bijna uitsluitend ten bate harer aandeelhouders: althans een aan matige eischen voldoende verkeersmiddel met Delfshaven en voor de bewoners van het Binnenwegkwartier heeft zij nooit tot stand gebracht. Eerst door het succes eener concurrerende onderneming zijn plotseling de oogen der directie voor dat verkeer opengegaan”.

Met die concurrerende onderneming was bedoeld die van de heer C. A. Schuld, die sedert 1899 een omnibus met paardentraction exploiteerde van het Lage Erf naar Walenburgerweg en Maasstation, later doorgetrokken tot aan de Honingerdijk.¹⁾

Het adres van het comité werd krachtig gesteund door een op initiatief van de heer H. Stegman in het leven geroepen Anti-Stoomtrambeweging, waaruit de Anti-Stoomtrambond voortkwam. Dank zij deze gecoördineerde verzetsactie werd inderdaad op korte termijn de stoomtram van de Nieuwe Binnenweg verwijderd; maar de demping van de sloot liet nog op zich wachten. Er waren trouwens nog andere desiderata, die de bewoners van het nieuwe stadsdeel koesterden, b.v. de noodzakelijke verbetering van de riolering, openstelling van de toegang aan de Diergaardesingel voor leden van de Diergaarde, verbetering van de verbinding met de Westzeedijk van de Claes de Vrieselaan uit, plaatsing van een muziektent op het Heemraadsplein enz.

1) In juli 1902 werd die concessie overgedragen aan een onderneming van de heer D. Altona, die het bedrijf van de R(otterdamsche) O(mnibus) M(aatschappij) voortzette. In 1906 kreeg hij concessie, voor het vervoer met autobussen, mits hiermee niet sneller gereden werd dan 12 km per uur. Op 10 januari 1907 verwoestte een brand de remise met 5 autobussen van de Maatschappij Algemeen Vervoer, zoals ze toen heette; dit betekende tevens het einde van de autobus-onderneming.